

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

2 Quidam autem Pharisaeorum dicebant illis. Quid facitis quod non licet in Sabbathis?
 3 Et respondens Iesus ad eos, dixit, Nec hoc legistis quod fecit David, cum esurisset ipse & qui cum illo erant.
 4 Quomodo intrauit in domum Dei, & panes propositionis sumpsit, & manducauit, & dedit his, qui cum ipso erant, quos non licet manducare nisi tantum Sacerdotibus?
 5 Et dicebat illis, quia Dominus est Filius hominis etiam sabbathi.
 6 Factum est autem & in alio sabbatho ut intraret in synagogam, & doceret. Et erat ibi homo, & manus eius dextera erat arida.
 7 Observabant autem Scribae & Pharisaei si in sabbatho curaret, ut inuenirent unde accusarent eum.
 8 Ipse vero sciebat cogitationes eorum: & ait homini qui habebat manum aridam, Surge, & sta in medium.
 9 Et surgens stetit. Ait autem ad illos Iesus, Interrogo vos, si licet sabbathis benefacere an male: animam saluam facere, an perdere?
 10 Et circumspiciens omnibus dixit homini, Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est manus eius.
 11 Ipsi autem repleti sunt insipientia: & colloquebantur ad inuicem, quidnam faceret de Iesu.

estis facientes euc eis dicunt Pharisaeis de autem hominibus
 אַנְשֵׁי דִין מִן פְּרִישָׁא אַמְרוּן לְהוֹן מְנָא עַבְדִּין אַנְתוֹן
 & ait Iesus respondit facere in sabbatho licet quod non id
 מִדָּם דְּלֵא שְׁלִישׁ בְּשַׁבְּתָא לְמַעַבְדוֹ 3 עָנָא יִשׁוּעַ וְאָמַר
 ipse esuriret cum David quod fecit id legistis hoc & non illis
 לְהוֹן וְלֵא הָדָא קְרִיתוֹן מִדָּם דְּעַבְדוֹ דְּוִיד כִּד כְּפַן הוּ
 mensis & panem Dei in domu q introierit q cu eo & ij
 וְאֵלֶּיךָ דְּעָמְתָּ: 4 דְּעַל לְבֵיתָה דְּאַלְהָא וְלְחַמְא דְּפִתּוֹרָה
 erat licitum quod no id qui cum eo iis & dedit comedit sumpsit Domine
 וְנִרְיָא נִסְבָּ אַכְל וְיַחַב לְאַלְיֹן דְּעָמְתָּ הוּ דְּלֵא שְׁלִישׁ הוּ
 est quia Dominus eis & dixit tantum sacerdotibus sed comedere
 לְמַאֲבַל אֵלֵּא לְכַהֲנָא בְּלַחוֹר: 5 וְאָמַר לְהוֹן דְּמִרְדֵּי־הוּ
 alio in sabbatho autem fuit hominis filius sabbathi
 וְיַבְתָּא בְּרַח דְּאַנְשָׁא: 6 הוּא דִין לְשַׁבְּתָא אַחֲרֵתָא
 cuius manus vir ibi & erat erat & docens in synagoga ingressus
 וְלִכְנוּשְׁתָּא וּמְלֵא הוּא וְאַיִתָּה הוּא תַּמְן נְבָרָא דְּאַיִדָּה
 cum erant obseruantes & Pharisaei & scribae erat arida dextera
 דְּיִמְנָא וְיִבְשָׁא הוֹרֵת: 7 וְכִפְרָא וּפְרִישָׁא נְטְרִין הוּוּ לְהָ
 ipse eriminat, deserat ut inuenirent in sabbatho ut sanaret ipsum
 אָן הוּוּ וְכַמְאָא בְּשַׁבְּתָא דְּנִשְׁכָּחוּן נִאֲכָלוּן קְרִעְוֵי: 8
 cui arida erat homini illi dixit cogitationes eorum q cognoscebat verò ipse
 הוּוּ דִין דִּידֵעָ הוּא מַחְשַׁבְתָּהוֹן אָמַר לְהוּוּ נְבָרָא דִּיבְיִשָׁא
 & staret venisset & cum turbis in medium veni surge manus
 אִידָּה קוּם תָּא לְךָ לְמַעַצֵּת כְּנוּשְׁתָּא וְכִד אַתָּא וְקוּם:
 facere in sabbatho licet quid interrogabo vos Iesus illis ait
 אָמַר לְהוֹן יִשׁוּעַ אַשְׁאֲלוּן מְנָא שְׁלִישׁ בְּשַׁבְּתָא לְמַעַבְדוֹ
 in eos & intuitus perdere an seruare animam male an bene
 וְעָבַד אָו דְּבִישָׁא לְמַחְיוּ אָו לְמִזְבְּדוֹ: 10 וְחָד בְּהוֹן
 sicut manu ei? & restituta est & extendit manu tuam exte de ei & dixit in omnes
 נְבָלְהוֹן וְאָמַר לְהָ פְּשׁוּט אִידִךְ וּפְשַׁט וְתַקְנַת אִידָּה אִידִךְ
 vnus erant & colloquentes inuidia repleti sunt verò illi focias ipse
 זְכֵרְתָּה: 11 אַנּוּן דִין אַתְּמֵלִי חֲכַמָּא וּמְמַלְלֵךְ הוּוּ חָד
 Iesu ipsi facerent quidnam vno eum
 וְעָבְדוּ דְּמִנְיָא נְעַבְדוּן לְהָ לִישׁוּעַ:

2 ὡς δὲ ἦν φαραισαῖοι ἔπαινον αὐτὸν, ἔπειθεν ὁ κύριος καὶ τοὺς ἄλλους 3 καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, ἔσθ' ἐπὶ τὸ δι' ἐξουσίαν καὶ ἐπινοίας Δαυὶδ, ὅτε πη ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ δι' τὸ 4 εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἵερον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐλάβε καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ, οἵτις οὐκ ἔστι φάρισεῖ, μηδ' οἱ ἱερεῖς 5 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι κἀκεῖθεν ὁ κύριος τῷ ἀδελφῷ τοῦ καὶ τοῦ ἄλλου 6 ἰσχυρὸν δὲ ἐπὶ τῷ ἄθεότῳ εἶπεν, Ἐν αὐτῷ εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκων, καὶ λέγει ἀδελφοί, ἐπὶ αὐτῷ ἢ δι' ἐξουσίαν ἐστίν. 7 περιήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαραισαῖοι εἰς τὸν αὐτὸν ἄθεότῳ διεμαρτυροῦντες αὐτῷ. 8 αὐτὸς δὲ ἰδὲ τοὺς ἀθεολογικοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἔκραξεν ἔπειθ' ἵνα ὀρθοῦσι κατηχεῖαν αὐτῷ. 9 εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς, Ἐπεὶ αὐτοῖς ἐπιρωτῶται ὑμεῖς, ἔσθ' ἂν εἴπω τοῖς ἄθεότοις, ἀγαδοποιήσαι, ἢ κακοποιήσαι; ἢ μὲν σὺν τῷ κύριῳ, ἢ ἄνευ τῆς αἰσῆς; 10 καὶ ἀπεβλήθησαν ἅπασαι αὐτοῖς εἴητε τῶν ἀδελφῶν, ἐκλήθηεν τὸν κύριον, ὁ δὲ ἐπέμειν ἕτα. καὶ ἀπομαρτυροῦντες ἢ κύριον αὐτῷ ὄντως αἰσῆς 11 αὐτοῖς δὲ ἐπληρώθησαν ἀσπίδας, καὶ διέλαλον ἅπασας ἀμήλους, καὶ αὐτῶν πη Ἰησοῦς.

21 Beati qui nunc esuritis: quia saturabimini. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. 22 Beati eritis cum vos oderint homines, & cum separauerint vos, & exprobauerint, & eiecerint nomen vestrum tanquam malum, propter Filium hominis. 23 Gaudete in illa die, & exultate: ecce enim merces vestra multa est in caelo. secundum haec enim faciebat Prophetis patres eorum. 24 Veruntamen vobis diuitibus, quia habetis consolationem vestram. 25 Vobis qui saturati estis: quia esurietis. Vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis & fletis. 26 Vobis cum benedixerint vobis omnes homines: secundum haec enim faciebat pseudoprophetae patres eorum. 27 Sed vobis dico qui auditis, Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos. 28 Benedicite maledicentibus vobis: & orate pro calumniantibus vos. 29 Et qui te percutit in maxillam, prebe illi & alteram. Et ab eo qui aufert tibi vestimentum, etiam tunicam noli prohibere. 30 Omni autem petenti te, tribue: & qui aufert quae tua sunt, ne repetas. 31 Et prout vultis vt faciatur vobis homines, & vos facite illis similiter.

qui fletis beati vos quia saturabimini nunc qui esuritis beati vos
 טוביכוון איליו דכפניו השארתסבעון טוביכוון לדככוון
 homines vos oderint cum beati vos quia ridebitis nunc
 וישארתתהכוון: טוביכוון מא דסנין לכוון בנישא
 im. pboru taqua nome vest. & eiecerint vobis & ex. pbaauerint vos & separauerint
 וישארתשין לכוון ומחסדין לכוון ומפקין שמכוון איד בנישא
 ga merces vest. & exult. die in illo gaudeat hominis filium propter
 חרף ברה דאנשא: חדיבהו יומא ודוואו דאגרוכוון
 prophetis patres eorum erant facientes sic in caelis multo
 מנישמיא הכנא עברין הווא אכהתהון לנביא:
 o saturi vobis ve cosol. vestra quonia recepi. diuitib vobis vt veritate
 ברסו לכוון עתירא דקבלתון בוויאכוון: וי לכוון סבעא
 & lugebitis quonia fletis nunc ridetis vobis vt quonia estis
 ודכפניו וי לכוון לדככחין השארתתכוון ותתאלוון:
 q bonu est homines de vobis dicentes erunt cum vobis vt
 וי לכוון כד נהוון אמרין עליכוון בנישא דשפיר
 vobis patres eorum mendacibus prophetis faciebant enim sic
 וכוון גיר עברין לנביא דדגלווא אבהתהון: לכוון
 & facite inimicos vestros diligite qui auditis ego dico vobis
 וי אבר אנשא דרשמעון אחבו לבעלדככוון ועברו
 q maledicit iis & benedicite vos qui oderunt iis q bonu est
 וישפיר לאיליו דסנין לכוון: וברכו לאיליו דלויטין
 & q percusserit in vincula vos qui ducunt iis pro scortare vobis
 וכוון ועלו על איליו דברין לכוון בקטירא: ולדמחא
 pallium tuum qui tollit eo & ab alteram ei ap. p. pin. maxilla super
 וי על פכך קרב לה אחרנא ומן מן דשקל כרמוטך
 ei dato abs te qui petit omni tunicam tua etiam prohibeas ne
 ואתכלא אף כותינך: לכל דשאל לך הב לך
 volentes & sicut repetas ne quod tuu q abstuler. no. h
 מן דשקל דילך לנא תתבע: ואיכנא דעכוון
 eis facite similiter homines vobis vt faciant illis
 ונתון דנעברון לכוון בנישא הכנת עברו להון
 vos
 ואתון:

21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν ὅτι χορτασθήσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γαλήσθη. 22 μακάριοι ἔστε, ὅταν μισήσωσι ὑμᾶς οἱ ἄδικοι, καὶ ὅταν ἀπορριψώσι ὑμᾶς ὡς βρώματα, καὶ ὡς σκύβαλα τοῦ δόμου ὑμῶν ὡς κύνες, ἐνεγείνη ὑμῶν ὁ ἄδικος. 23 χαίrete ὅτι κείνη ἡμέρα ἐσὶ καὶ συμριπτήσατε. ἰδοὺ ἰδοὺ ἡμεῖς ὑμῶν πατὴρ ἐγενώ. καὶ ἡμεῖς ὑμῶν πατὴρ ἐπείσω. 24 ἅπασι ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ. 25 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 26 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 27 ὑμᾶς ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 28 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 29 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 30 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ. 31 ἀλλὰ ὑμῶν οἱ πατέρες αὐτοῦ οἱ πατέρες αὐτοῦ.

32. Et

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

est quoniam vos qui diligunt eos estis diligentes enim si
 32 **אן ניר מחבין אנתון לאילין דמחבין לכון אידא הי**
 diligunt se qui diligunt eos peccatores enim etiam gratia vestra
 טיבותכון ארי ניר חטיא לאילין דמחבין להון חבין
 quoniam vobis q. benefaciunt iis quod bonu estis facientes estis
 33 **ואן עבדין אנתון דטב לאילין דמטאבין לכון אידא**
 mutuantes estis faciunt sic enim peccatores etiam gratia vestra est
 הי טיבותכון ארי חטיא ניר הכנא עבדין 33 **ואן מוזפין**
 est quoniam ab eo quod reddetur vobis estis a quo sperates ei estis
 אנתון למן דסברין אנתון דתפרעון מנרה אידא הי
 reddatur eis vt zque mutuante peccatoribus? eni peccatores etiam gratia vestra
 טיבותכון ארי חטיא ניר לחטיא מוזפין דהכות נהפרעון
 neque & mutuate eis & benefacite inimicos vestros diligite veruntamen
 35 **ברם אחבו לבעל דבכיון ואטאכולהון ואוזפו ולא**
 filij & eritis merces vestra multa & erit hominis spem prescindatis
 הנסקון סברא דאנש ונהוה סני אנרכון ותהוון בנוהי
 ergo estote negantes & erga im. p. bos erga est suavis qui Altissimi
 דרמא דהו בכיס הו על בישא ועל כפורא: 36 **הו הכיל**
 est misericors pater vester etiam sicut misericordes
 מרחמנא איכנא דארי אכוכון מרחמנא הו :

& de patribus ieiunium precedentis hebdomadis quartae ad vesperas
 דרמשא דארבעא דשבתא קדמיתא דעומא ודאבתא
 37 **לא תדונון ולא מתדנין אנתון לא תחיבון ולא מתחיבין**
 non dnmnati & non condnate ne eritis iudicati & non iudicate ne
 אנתון שרו ותשרון : 38 **הבו ומתייב לכון בכלתא**
 in mensura vobis & dabitur date & absoluetur absoluetis eritis
 טבתא ורקיעתא ומשפעתא נרמון בעוכיכוון בהי ניר
 enim in ea in sinum vestru iniiciet & profusa & expensa bona
 כילתא דמכילין אנתון מתכיל לכון : 39 **ואמר הוא**
 erat & dicens vobis remetietur estis qua mercentes mensura
 להון מתלא למא משכח סמיא לסמיא למרברו לא
 nonne ducere caecum caecum potest nunquid parabolam eis
 תריהון בגומצא נפלין :

32 Et si diligitis eos qui vos diligunt, quae vobis est gratia? nam & peccatores, diligentes se diligunt.

33 Et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt, quae vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt.

34 Et si mutuum dederitis his à quibus speratis recipere, quae gratia est vobis? nam & peccatores peccatoribus foenerantur, vt recipiant aequalia.

35 Veruntamen diligite inimicos vestros: benefacite & mutuum date, nihil inde sperantes: & erit merces vestra multa, & eritis filij Altissimi, quia ipse benignus est super ingratos & malos.

36 Estote ergo misericordes, sicut & Pater vester misericors est.

37 Nolite iudicare, & non iudicabimini: nolite condemnare, & non condemnabimini. Dimittite, & dimittentini.

38 Date, & dabitur vobis: mensuram bonam, & confertam & coagratam & superfluentem dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura qua mensi fueritis, remetietur vobis.

39 Dicebat autem & illis similitudinem, Nunquid potest caecus caecum ducere? nonne ambo in foueam cadent?

32 **ארי הי אגאפון טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא אונטיס אגאפוןטא.** 33 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 34 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 35 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 36 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 37 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 38 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.** 39 **ארי הי אגאפוןטא טי אגאפוןטא ומוא, פיא ומן גאליס דתי; ארי דר סי אמרדטולוי טי אגאפוןטא.**

D

40 Non est discipulus super magistrum: perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister eius.

41 Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: trahes autem quae in oculo tuo est, non consideras?

42 Aut quomodo potes dicere fratri tuo, Frater, sine eiciam festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non videt? Hypocrita, eice primum trabem de oculo tuo: & tunc perspicias ut educas festucam de oculo fratris tui.

43 Non est enim arbor bona quae facit fructus malos: neque arbor mala faciens fructum bonum.

44 Vnaqueque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus: neque de rubo vindemiant vnam.

45 Bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum: & malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis os loquitur.

46 Quid autem vocatis me Domine, Domine: & non facitis quae dico?

47 Omnis qui venit ad me, & audit sermones meos, & facit eos: ostendam vobis cui similis sit.

erit perfectus enim quisquis mag- eius quae sit pfta. discipulus non est
לית תלמידא דיתיר מן רבא כלנש ניר דגמיר נהוא
fratris tui in oculo festucam tu vides enim quid magister tuus
ד רבא: 41 מנא ניר הוא אתה נלא רבעינה דאחוך

potes quo modo aut tibi appareat non quae est in oculo tuo autē trahes
קחתא דין רבעינך לא מתחזיא לך: 42 או איכנא משכח
& ecce oculo tuo de festucā eiciam siac frater mi fratri tuo dicere
נת למאמר לאחוך אחי שבוק אפק נלא מן עינך והא

vultum accipiens tibi appareat non tui ipsius quae in oculo tuo trahes
קחתא רבעינך דילך לא מתחזיא לך נסכ באפא
ad eiciendū à te cōspicietur & tunc oculo tuo de trabem primum eice
נפק לוקדם קריהא מן עינך והדין נתחזא לך למפקן
quae faciat bona arbor est non fratris tui oculo ex festuca
לית מן עינה דאחוך: 43 לא אית אילנא טבא דעבד

bonos fructus quae faciat mala arbor non etiam malos fructus
נלא בישא אה לא אילנא בישא דעבד פארא טבא
colligunt enim cur cognita est fructu suo ex enim arbor omnia
כל אילנא ניר מן פארוהי הו מתידע למא ניר לקטין

vas vindemiant rubo de non & etiam ficus spiritus de
טבא האנא ואי לא מן סניא קטפין ענבא: 44
bona depromit cordis sui bonis thesauris de bonus vir
נבוא טבא מן סימא טבתא דבלבה מפק טבתא

mala depromit cordis sui malis thesauris de nequam & homo
נבוא בישא מן סימא בישא דבלבה מפק בישא
estis vocantes quid labia loquuntur enim cordis abditus est
גותורי לבא ניר ממלן ספוחא: 46 מנא קרין אנתון

estis facientes non ego quod dico & id Dñe mihi Dñe dicit
ומדס דאמר אנא לא עבדין אנתון: 47
ostendā vobis eos & facit serm. meos & audit ad me qui venit homo omnis
כל אנש דאתא לוהי ושמע מלי ועבד להין אחויבון

similis sit
טבא דמא:

40 ἢ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τοῦ διδάσκοντος αὐτὸν καὶ ἡρπυζιστὴς δὲ πᾶς ἕσται ὡς ὁ διδάσκων αὐτοῦ. 41
41 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
42 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
43 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
44 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
45 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
46 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν
47 ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου, ἀδελφεέ, ἄφες ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀφαιρῆσαι τὸ ὄφθαλμὸν

fundamentum & posuit & caavit & fodit domū q̄ edificavit viro similis est
 דמא לנברא דבנא ביתא וחפר ועמק וסם שתאסא 48
 in domum plenitudo irrupit plenitudo autē facta est cūm petram super
 על שועא כד הוא דין מלאא אתטרי מלאא כביתא
 fundamentum eius enim erat positum vt ea cōmoueretur potuit & non illam
 הו ולא אשכח דנזיעויה סימא הות גיר שתאסאתה
 q̄ edifica homini similis est facit & non qui audit & is petram super
 על שועא 49 והו דשמע ולא עבד דמא לנברא דבנא
 flumen in eam erupit & cūm fundamento absque puluere sup domū suā
 ביתה על עפרא דלא שתאסאת וכד אתטרי בה נהרא
 illius domus magna ruina eius & facta est cecidit hora cadē
 בר שעתה נפל והות מפולתה רבא דכיתא הו :

7 Caput
 קפלאון ז

Teiunij Marti in sabbatho vnus ad oblationem
 דקורבא דחר בשבא דד דצונו

ingress. est populi ad auditum omnes sermones absoluisse & eam
 וכד שלם מלא כל הון למשמעתה דעמא על 2
 affectus vnus Centurionis autem feruus Capharnaum Iesus
 ישוע לכפרנחום 2 עבדה דין דקנטרונו אחר עביר
 ad moriendū erat & p̄pinquus apud eū erat charus qui male erat
 הוא כישאית אינא ריקור הוא עלוהו וקרוב הוא לממת 1
 & petens Iudcorum seniores ad eum & misit Iesu de & audiit
 ושמע על ישוע ושרד לותה קשישא דיהודימא ובקע
 autem illi seruum suum viuificaret veniret vt ab eo erat
 הוה מנה איר דנאתמ נחא לעבדה 1 : הנון דין
 & dicebant studiosē ab eo erāt effragitātes Iesum ad venissent eum
 כד אתו לורת ישוע בעין הו מנה כטילאורת ואמרו
 domū & etiam gentē nost. enim diligit hoc ei cui facias est dignus
 שוא הו דתעבד לה הא 1 : רחם גיר לעמן ואר בית
 nobis edifica. ipse synagogā
 כנרשתמ הו בנא לן :

48 ἄλλοις δὲ θεῖν ἀποδοῦν οἰκίας ἢ οὐκ ἔσκαψεν, ἀλλ' ἐβάθυνεν, καὶ ἐθήκε θεμέλιον ἐπὶ τῆς πέτρας· καὶ
 καταμύροντες δὲ τὸν ἰησοῦν, ἀπεστέρηξεν ὁ πετρὰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκείνη, καὶ ἐκείνη (ἀλλοῦσι) αὐτὸν τὴν θεμελίον ἐπὶ τῆς
 πέτρας ἔσκαψεν. 49 ὁ δὲ ἀκούσας αὐτοῦ μὴ ποιήσας, ὁμοίως δὲ ἐν ἀπορώτῳ οἰκοδομήσας τὴν οἰκίαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἔπε-
 σεν· καὶ ἐπὶ τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ.

1 Ἐπὶ δὲ ἐκλήρωσιν πάντων τῶν ῥημάτων αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκείας τῆς λαοῦ, εἰς ἡλθὲν εἰς Καφαρναῦμ. 2 Ἐκείνη-
 τῆς ἰσραήλ δὲ ἔλασεν ἀκούσας ἕως ἐμελλε παραδιδόναι, ὅς ἐστι αὐτῶν ἐπιτιμῶν. 3 ἀκούσας δὲ αὐτοῦ τῆς ἰσραήλ,
 ἀπίστευεν αὐτῷ ἐπὶ τοῖς σημεῖοις τῶν ἰουδαίων, ὥστε οὐκ αὐτὸν ἔπιστευσεν ἕως ἄλλοῦ θρασυῖν τὸν δόλον αὐτοῦ. 4 οἱ δὲ
 ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐν ἰσραήλ, παρεκάλουν αὐτὸν ἀποστῆναι εἰς ἡλθόντες, ὅτι ἀλλοῖς θεῖν ἢ παρὰ τὸν νότον
 5 ἀκούσαντες τὸν ἰησοῦν ἐπὶ τῆς ἰσραήλ, καὶ τῆς συμαρχίας αὐτοῦ ἐκείνην ἡμῶν.

D ij

C A P. VII.

1 C V M autem impleisset
 omnia verba sua in aures
 plebis, intrauit Caphar-
 nau.
 2 Cēturionis autem cuius-
 dam seruus malē habēs, erat
 moriturus, qui illi erat pre-
 tiosus.
 3 Et cūm audisset de Iesu,
 misit ad eum seniores Iudęo-
 rum, rogans eum vt veniret,
 & saluaret seruum eius.
 4 At illi cūm venissent ad
 Iesum, rogabant eum solici-
 tē, dicentes ei, Quia dignus
 est, vt hoc illi praestes.
 5 Diligit enim gentem iso-
 rāram : & synagogam ipse æ-
 dificauit nobis.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN